



# ŻYCIE WANGELIA

ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO, \*A\* Łk 2,22-40\* 02.02.2020

Gdy upłynęły dni oczyszczenia Maryi według Prawa Mojżeszowego, rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: „Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu”. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż nie zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: „Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela”. A Jego ojciec i matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: „Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu”. Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową. Liczyła już osiemdziesiąty czwarty rok życia. Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedłszy w tej właśnie chwili, stawiała Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jerozolimy. A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta Nazaret. Dziecię zaś roste i nabierało mocy, napętniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

*Chrystus od pierwszych chwil swego dzieciństwa zmierza ku temu, by ofiarować się za braci. Ten moment nadaje cały sens Jego życiu. Jeżeli tego by nie było, to Jego wcielenie i śmierć na krzyżu nie miałyby żadnego sensu. Stąd to Jego pierwsze, przez Matkę, ofiarowanie w świątyni. Niemowlę zawsze działa przez Matkę. Dlatego Maryja bierze swoje Dziecko i ofiarowuje je Bogu w świątyni. Po trzydziestu latach, w niezmiernym bólu, Maryja jeszcze raz odda Bogu swego Syna. Stanie pod krzyżem. A na Jego miejsce weźmie w duchową opiekę niezliczone, przybrane dzieci i ofiaruje je Ojcu Niebieskiemu. Są to dzieci trudne bardzo często poranione przez życie, wymagające szczególnej opieki. Wśród tych dzieci jesteś ty i ja. Każdy nasz krok może być krokiem ku dobru, ale też może być krokiem w ciemność. Dlatego bierzmy do ręki światło, w którym wyrazamy swoją nadzieję, iż nasze życie jest pod opieką Matki Bożej będzie zawsze skierowane ku dobru i prawdzie.*

---

## ZADANIE NA TYDZIEŃ

---

**Do przemyślenia:** Czy zdaję sobie sprawę z tego, czym jest dzisiejsze święto? Co oznacza świeca, zwana przez nas gromnicą?

**Do wykonania:** Przynajmniej od czasu do czasu pomodłę się, by w ostatniej chwili mojego życia, ktoś w moje stygnące ręce włożył gromnicę.

---

## W KALENDARZU LITURGICZNYM

---

### 05.02 (środa) Wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy

Agata przyszła na świat ok. 235 roku na Sycylii. Przyjąwszy chrzest, postanowiła żyć w dziewictwie. Gdy odrzuciła propozycję małżeństwa z namiestnikiem rzymskim, oddano ją do domu rozpusty. Nie wyrzekła się jednak cnoty i zachowała wiarę w Chrystusa. W czasie prześladowań chrześcijan została skazana na tortury, podczas których odcięto jej piersi. Ostatecznie zginęła rzucona na rozżarzone węgle. Św. Agata jest patronką Sycylii – chroni wyspę przed wybuchami Etny. Jest też szczególną wspomóżycielką kobiet chorujących na raka piersi. W dniu jej wspomnienia liturgicznego błogosławi się wodę, chleb i sól, które mają zapobiegać pożarom.

### 05.01 (czwartek) Wspomnienie św. Pawła Miki i Towarzyszy, męczenników

Paweł urodzony w 1565, w Kioto w Japonii, zm. 5 lutego 1597 w Nagasaki). Paweł Miki był synem samuraja. Kiedy miał 4 lata, jego rodzice wraz z całą rodziną przyjęli chrzest. Od 11 lat przygotowywał się do kapłaństwa u jezuitów. Jako błyskotliwy mówca przyczynił się od wielu nawróceń. Mógł być pierwszym katolickim księdzem z Japonii, za chwilę miał się stać jednym z pierwszych męczenników. Przywiązano ich do krzyży drutami. Kiedy je podniesiono, skazańcy zaczęli śpiewać: święty, święty. Raz jeszcze odczytano wyrok i zaproponowano wyrzeczenie się wiary. Wszyscy odmówili. Paweł Miki wygłosił z krzyża mowę w formie pożegnalnej pieśni samurajów: „Jestem Japończykiem z urodzenia i bratem z Towarzystwa Jezusowego. Nie popełniłem żadnej zbrodni. Jedynym powodem mojego skazania na śmierć jest to, że uczyłem Ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa. Jestem szczęśliwy, że mogę umrzeć z takiego powodu i przyjmuję śmierć jako wielki dar od mojego Pana. (...) Nie ma innej drogi do zbawienia niż droga chrześcijan. Przebaczam wszystkim, którzy przyczynili się do mojej śmierci. Nie czuję nienawiści, chcę wszystkich was zdobyć dla Chrystusa”. Zgodnie z japońską metodą krzyżowania, przed każdym ze skazańców stanęło dwóch samurajów. Każdy z żołnierzy, wydając z siebie gardłowy okrzyk, wbijał w pierś skazańca włócznię. Dzisiaj na wzgórzu nad Nagasaki stoi kościół i monument przypominający o 26 męczennikach kanonizowanych w 1862 roku. W 1981 r. Jan Paweł II odwiedził to miejsce. Nazwał je wtedy wzgórzem zmartwychwstania.

---

## WARTO WIEDZIEĆ

---

**Ofiarowanie Pańskie** lub Spotkanie Pańskie - święto upamiętniające ofiarowanie Jezusa Chrystusa w Świątyni Jerozolimskiej, gdzie Jezus przyniesiony został do świątyni i – ze względu na ubóstwo rodziców - oddany Bogu zgodnie z prawem Mojżeszowym. W nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego święto zwane jest też Oczyszczeniem Najświętszej Maryi Panny (40. dzień od chłopca). Tym tytułem nawiązywano do święta spotkania i święta oczyszczenia w tradycji starotestamentalnej i chrześcijańskiej. Od IX wieku wierni w tym dniu przynosili do kościoła świece do pobłogosławienia, zwane gromnicami. Nazwa ta wywodzi się od słowa „grom”, gdyż zapalano je w czasie burzy, stawiano w oknie i modlono się o oddalenie piorunów. Inny zwyczaj to procesja z płonącymi świecami na początku liturgii, która miała być znakiem nowego kroczenia przez życie w jedności z Jezusem i blaskach jego ewangelii.